

Reisebrev fra Amerika.

Hr. redaktør!

Jeg maa bede Dem om plads for en liten hilsen i Deres blad, saa mine bekjendte kan faa høre hvorledes det gaar for sig paa en Amerikareise:

Jeg lorlot Finnsnes den 12. febr. 1911, med hurtigruten „Lyra” av Bergen. Vi hadde meget daarligt veir, hvilket er svært ubehageligt, naar man reiser. Vi ankom Trondhjem, og der blev vi mottat av agenterne og ført paa et prægrigt hotel.

Fra Trondhjem reiste vi med dampsk. ”Aaro”, (Vilsonlinien.) Ombord i ”Aaro” var kosten svært daarlig. Det er ikke bare jeg som klager, for alle sammen klaget, saavidt jeg kunde høre. Vi var omtrent 50 emigranter ombord der. Jeg skal i al korthet forklare hvorledes kosten var: Det var mest bare brød og margarin. Margarinen var fælt gammel og brødene var baade salt og sur, saa vi kunde kjende lugten et godt stykke.

Jeg vil da paamine norske gutter og jenter, hvis de tænker sig hit til landet: Tag de norske baater, saasom Haakon den VII, likeledes den norske amerikalinje, som nu snart er færdig.

Over Atlanteren gik jeg med „Empress” av Irland. Den er 14.500 ton, rigtig en kjæk baat. Snildt befal og mandskap ombord. Den bør folk reise med, hvis de vil ha det godt over sjøen.

Ombord i „Empress” var kosten meget god, og god rengjørelse i lugarerne, røkerummet og emigrantdækket. Det daarligst av alt var, at vi hadde et forfærdelig stormende veir i 3 hele døgn. Bølgerne brækket tit og ofte over hele forskipet, saa vandet strømmet ned som en elv paa emigrantdækket. Endel av mandskapet arbeidet i flere timer for at faa vandet væk; men det nyttet saa litet, for det kom nyt i stedet.

En stor del av emigranterne var forfærdelig syke av sjøen og kunde ikke spise paa flere døgn.

Da vi ankom til St. John (Kanada) maatte vi op paa emigrantsalen, og straks efter blev der lægevisitation over øinene. Derefter at fremvise sine biletter og forklare, hvilken plads man skulde til. Derefter fik vi jernbanebilletten. Tilsidst blev der toldvisitation over kufferterne, ogsaa blev de mærket. Da var vi fuldt færdig, gik paa trinet og kjørte indover landet.

Jeg kjørte i 3 døgn før jeg kom til mit bestemte sted.

Tilsidst vil jeg sende mine venner og bekjendte den bedste hilsen, selv om jeg er i Amerika, saa er dog tanken ofte fæstet til Norge.

Hilsen fra

Sigvard Berntsen

Hanlontovn Iowa 15. mars 1911.